

Zpravodaj

6/2006

Červenec-Srpen

pardubických farností sv. Bartoloměje a sv. Václava

Vydává Římskokatolický farní úřad v Pardubicích

OBSAH

ZE ŽIVOTA

FARNOSTI str. 2-6

- Setkání rodin
- Břimování 2006
- Nový jáhen
- Opravy staveb
- Pondělky u sv. Jana
- Rozmnožení času
- Důležité informace

PRVNÍ SVATÉ

PŘIJÍMÁNÍ str. 7-9

- Setkání rodičů a dětí na Hoješíně
- Před dovolenou

DUCHOVNÍ HUDBA str. 10

- Občasník pro duchovní hudbu

LITURGIE str. 11-12

- Boží Tělo
- Kráčení

INZERCE str. 13

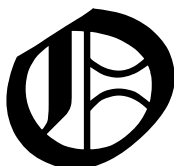
- Výběrové řízení

KALENDÁŘ str. 14

- Oznámení
- Blahopřání

PRÁZDNINY, DOVOLENÁ, REKREACE...

dpočinek jako takový je nutný k tomu, aby člověk mohl být „svěží“ a chopen vykonávat své povinnosti a svěřené služby. O potřebě odpočívát je již zmínky ve zprávě o stvoření světa. Je to zároveň i povzbuzení pro ty, kterým se nedaří odpočívát a najít čas pro zastavení se. Nejde zde zastavit se jen před sebou, druhými, ale především před Bohem. Z tohoto pohledu není až tak důležité místo nebo prostředí, ale odvaha ZASTAVIT SE, VŠIMNOUT si toho, že nejsem sám a pozorovat stopy Boží ve stvoření.

Jako každý „čas“ je tento čas prázdnin a dovolených především dar Boží a velký projev Jeho lásky k člověku – Tvůrce k tvor. Vlastní slovo „rekreace“ v sobě krásně

obsahuje vypovídající základ tohoto času: **re – creatio** (lat.) znamená v překladu: **návrat ke stvoření**. Je to tedy čas, kdy se dobrovolně zastavíme, abychom viděli, jak krásný je Tvůrce ve svém stvoření a obnovili odvahu jít za ním, více si jej zamilovat a také v neposlední řadě obnovit vztahy vůči těm, kteří jdou s námi životem, s kterými v běžném shonu nemáme čas posedět, naslouchat radostem i starostem.

Přeji vám všem požehnaně prožitý čas prázdninový.

P. Antonín

DEN RODIN 10. 6. 2006

Blížila se devátá hodina dopolední a před kaplí Salesiánského střediska v Pardubicích se to začínalo hemžit mrňousi, dětmi školou povinnými, ale i těmi úplně největšími, totiž rodiči. Ti se po společném zahájení v kapli pohodlně usadili a nastražili uši, aby jim neuniklo jediné slovíčko z přednášky psychoterapeuta Jiřího Černého. Zato jejich ratolesti už měli namířeno ven na sluníčko, kde na ně čekali vedoucí skupinek oblečení do kostýmů zvířátek. Ti jim předvedli scénku, ve které děti poprosili, aby jim pomohly najít poklad, který král zvířecí říše schoval na horší časy, které právě nastaly. A tak se děti vydaly na cestu. Každá skupinka musela objevit zvířátka, schovaná v přilehlých ulicích a dukelských lesích, která jim za splněný úkol poskytla část mapy vedoucí k pokladu. A tak se soutěžilo, hrálo divadlo, šplhalo, stavělo, dokonce i zpívalo. Když obdržely děti všechny části mapy, našly lvího krále, předvedly mu něco pro potěšení a hurá na poklad!

To už ale byl čas oběda. Po výborném kuřeti či ještě lepším guláši následovala další část bohatého programu – koncert skupiny Ztrac-

ná kapela. V kapli byla po celou dobu vystoupení velice příjemná atmosféra. Děti zpívaly, tančily, bavily se. Ti z vás, kteří se koncertu nezúčastnili, nemusí zoufat, protože se s touto úžasnou kapelou příští školní rok možná potkáme na některé dětské mši.

Program uzavřela mše svatá, po které byla ještě možnost opéci si párek nebo si zahrát tradiční fotbalové utkání.

Závěrem bych chtěla poděkovat všem, kteří se podíleli na programu, a těm, co chyběli vzkázat, že o hodně přišli.

Program pro rodiče

Dopolední program pro rodiče vedl Mgr. Jiří Černý z pražského Centra pro rodinu při Arcibiskupství pražském, který se, dle mého názoru, velmi statečně a úspěšně „popral“ s tématem „Manželství jako duchovní boj“. Případné jedince, kteří očekávali přehršel nápadů, jak svého „protivníka“, manžela či manželku, dostat „na lopatky“, musel jmenovaný přednášející určitě zklamat. Věřím ale, že většina z přítomných manželů se pere především sama se sebou, a pro ně byla účast na tomto programu opravdu dobrou volbou. Pro vás, kteří jste nemohli být přítomni a spolu se svým manželem či manželkou chcete poctivě bojovat proti všemu, co se staví do cesty vašemu manželskému štěstí, jsem zaznamenal pár bodů k přemýšlení:

- = Manželství je spojení nespojitelných protikladů. Zároveň je přípravou na setkání s Bohem, neboť život je cestou za Bohem. Na ní jsme zkoušeni duchovním světem, zda jsme připraveni na setkání s Bohem.
- = Manželství je v jistém smyslu obrazem spojení nespojitelného, které se uskutečnilo v Božím Synu. Ježíš, Boží Syn, se stal člověkem se vším, co k člověku patří, kromě hříchu. Ježíš žil jako člověk a zároveň ukazoval Boha.
- = Z výše uvedeného vyplývá, že úkolem manželů je hledat uzounkou rovnováhu mezi protiklady. Každá jednostrannost je zdrojem všech problémů.

(Pokračování na stránce 3)

Některé typy protikladů:

- = **vnímání světa** – každý člověk nějak vnímá sebe, život a svět. Jeho vnímání ale není statické, proměňuje se v průběhu života od racionálně výkonostního vnímání do vztahově emočního vnímání a zase naopak.
- = Racionálně výkonostní vnímání lze charakterizovat slovy: rozum, objektivita, odtážitost, tělo, myšlení. Jde především o výkon.
- = Vztahově emoční vnímání lze charakterizovat: důležitost pocitů, subjektivita, duše, blízkost, empatie, vcítování – tyto hodnoty jsou pro vztah nejpodstatnější.
- = Málokdy se manželé nacházejí ve stejné „fázi“. Je třeba si proto uvědomit, že toto vnímání světa také ovlivňuje, co si představuji pod pojmy „láska, pochvala, politování“. Řešením je učit se milovat tím „druhým způsobem“, který momentálně preferuje partner. To je také cestou k dokonalosti, ke které nás vyzývá Ježíš: „Buďte dokonalí, jako je váš otec v nebesích“ neznámá dokonalost ve výkonu, ale v úplnosti, celistvosti – plnosti lásky, která dokáže milovat člověka takového, jaký je, a tak, aby to pocítil.
- = **Párová dynamika dvojrolí**: generál-pučflek, agresor-oběť, ušlechtilý-sobec, žalářník-vězeň, idealista-materialista... To může být charakteristikou manželského vztahu, který je takto nevyvážený, jednostranný. Přitom každá role

v sobě zahrnuje i tu opačnou, která je potlačována. Řešením je snaha o partnerství. Stačí prý, aby se tak začal chovat jeden z manželů.

Komplexové jednání: dochází k němu, vyvolá-li partner svým jednáním neadekvátní prudkou emoční reakci druhého, který byl zasažen v citlivém místě, zatlačeném do nevědomí, na které je vázán obrovský emoční potenciál. Takovému problému lze předejít poctivou snahou o poznání svého „stínu“ a jeho očišťování. Každý poctivý duchovní život musí začínat sebepoznáním.

Optimistická poznámka na závěr: V první polovině lidského života jde o život samý (volba partnera, povolání, výchova dětí). Ve druhé polovině jde o smrt a o Boha. A to je daleko zajímavější. Do naší duše byly vloženy zkušenosti všech generací před námi, nám se díky svému sebepoznávání a zkušenostem s jinými lidmi začne v závěru života všechno propojovat a spěje k jedinému – přichází čas plnosti a my objevujeme své bytostné já, první archetyp, který v sobě shromažďuje veškerou lidskou zkušenost s Bohem – rovnováhu a spojení nespojitelného. Přeji vám i sobě, aby nás tato cesta těšila.

P.S.: Omlouvám se za případné nepřesnosti či chyby v pochopení přednášky. Doporučuji všem čtenářům totéž, co nám doporučil pan Černý – vyberte si z toho jako kdybyste nakupovali v Tesco – jen co se vám líbí a hodí. Můžete také odjet s prázdným košíkem. V tom je svoboda každého z nás.

Marie Zimmermannová

BIŘMOVÁNÍ 2006

Bylo nás asi 20 lidí, kteří se dne 4. 6. 2006 sešli v kostele sv. Bartoloměje, aby přijali svátost biřmování.

Když jsem seděla v první lavici, vyhrazené pro biřmovance, mezi lidmi, se kterými jsem téměř celý rok docházela každou středu na „biřmo“, jen stěží jsem si dokázala uvědomit, že nastal okamžik, na který jsme se tak dlouho připravovali.

Hlavou se mi honila spousta věcí, jednak abych něco nespletla – nastoupila včas tam, kam mám, apod., ale hlavně, zda se dnešním dnem něco v mém životě změní...

Vzpomínala jsem na celý rok, na naše setkávání se na faře, na první schůzku – tehdy ještě s p. Vládou Brokešem, na začátky, kdy jsme jeden druhého neznali, na postupné „oťukávání se“ a navazování přátelství, na chvílky legrace, vážných věcí a na chvíle strávené s Bohem. Zahřála mě u srdce i vzpomínka na společně prožité víkendy – v zimě na Vesmíru a z jara na Hoješíně. Byly plné pohody i poučení, a na takové se nezapomíná.

V okamžiku, kdy jsem stála v pomyslném „dvoustrůdlu“ (který jsme předtím pečlivě

nacvičili **J**) a čekala, kdy i já přistoupím k mons. Josefu Kajnekovi a radostí rozechvělá vykřikám své biřmovací jméno, uvědomila jsem si sílu společenství, která byla v tu chvíli všude kolem mě.

Nejenže tu byl člověk, kterého si moc vážím – můj kmotr, byli tu mí blízcí, kamarádi z „biřma“ i mimo něj, otec Antonín Forbelský, který nás tak skvěle připravoval, pan biskup i lidé, kteří mě třeba jen podpořili úsměvem, protože vědí, že už jsme se někdy viděli, ale i spousta lidí, se kterými se sice neznám osobně, ale kteří tu byli se mnou – s námi se všemi.

Díky vám všem, nejen za vaše modlitby, ale především za to, že jste tam byli s námi!!!

Teď je s námi i Duch svatý...

Vendy

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

NOVÝ JÁHEN V PARDUBICÍCH

V sobotu 24. června v 09:30 hod bylo jáhenské svěcení v katedrále Sv. Ducha v Hradci Králové. Svěcení přijmulo celkem 7 bohoslovců. Do Pardubické farnosti přijde od 1. července jáhen **Filip Janák** z Červeného Kostelce. Tento jáhen zde bude vykonávat roční jáhenskou praxi.

Představení se:

Jmenuji se Filip Janák, je mi 28 let a pocházím z krásného kraje mezi Krkonošemi a Orlickými horami, přesně z města Červený Kostelec. Studoval jsem na Biskupském gymnáziu v Hradci Králové a na Katolické teologické fakultě v Praze. Mám dvě mladší sestry, jednoho švagra, dva synovce a jednu neteř. Modlím se za vás!

Filip Janák

OPRAVY STAVEB

Kostelíček:

Po delším čase zde byly opět zahájeny stavební práce. Krov a střešní krytina je již v pořádku, nyní se bude pokračovat obnovou fasády. Na žádost Magistrátu města Pardubic v letošním roce bude zrestaurována severní štítová stěna s četnými štuky a bohatou kamenickou výzdobou. Na ambitu bude rovněž opravena část fasády a vnitřní podhled. Kostelíček i ambit bude financován každý z jiného programu, proto nelze peníze slučovat na dokončení alespoň jednoho z objektů.

Objekt fary:

Zde by měla být v letošním roce dokončena rekonstrukce přízemí, včetně topení, vody, kanalizace a rozvodů elektro.

Na tyto stavební úpravy přispělo Ministerstvo kultury České republiky, Magistrát města Pardubic a Řeckokatolická církev, která je současným uživatelem kostela Panny Marie Sedmibolestné. Podrobný rozpis financování ukazuje následující tabulka. Finanční zdroje vlastníka objektu byly získány od dárců, kterým tímto ještě jednou upřímně díky.

PŘEHLED FINANCOVÁNÍ STAVEBNÍCH ÚPRAV					
	MK ČR	magistrát	vlastník	řeckokat. církev	celkem Kč
Kostelíček	150 000,- Kč	771 535,- Kč	300 000,- Kč	30 000,- Kč	1 251 535,- Kč
ambit Kostelíčka	200 000,- Kč		100 000,- Kč		300 000,- Kč
fara	150 000,- Kč	158 451,-Kč	683 549,- Kč		992 000,- Kč

Připravila: Helena Kosová

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

PONDĚLKY U SV. JANA VZTAH ČLOVĚKA K BOHU VYJÁDŘENÝ V PRVNÍM PŘIKÁZÁNÍ DESATERA

V pondělí 22. května jsme se na „Pondělním večeru u sv. Jana“ setkali s panem Samuelem Jindrou, členem rady Církve Bratrské. Výklad starozákonních textů se týkal vztahu člověka k Bohu. Uvádíme zkrácený zápis přednášky:

Cením si na katolické zbožnosti momentu tajemství – protestanté jsou zvyklí na rozumový přístup a zbývá pak málo prostoru pro nezodpovězená tajemství.

Předpoklady historiků o zániku náboženství v 21. století se nenaplnily. Pozor ovšem na konzumní přístup k víře: věřím a počítám s tím, že mi to něco vynese. Není správné proměnit víru v platidlo.

Zobrazit Boha, znamenalo moci ho uchopit, mít ho v hrsti. Babylóňané měli představu, že na vrcholku věže bude nebe, kde bydlí Bůh. Budou mu moci 'nahlédnout do kuchyně', občas mu poradit – být s ním na jedné rovině. Písmo nás ujišťuje o tom, že Bůh je člověku velmi nakloněn, prokazuje mu milost, jde k němu na zem, vysvobozuje ho z otroctví, ale přitom zůstává suverénním pánem.

Ať už si Boha představujeme jakkoli, musíme si být vědomi, že je jiný, že se nevejde do našich představ. Člověku není dovoleno se přiblížit k Bohu, jen Bůh se smí přiblížit k člověku.

Bůh se sebou nenechá manipulovat. Víme, jak obtížné je pomoci člověku, který prožívá bolest, trápení. Očekává od nás pomoc, čeká, že problém za něj vyřešíme. Je těžké přijmout, že Bůh někdy mlčí. Posílá nás na cestu a nám nezbyvá, než se i této lekci učit - být vírou s Bohem v kontaktu a nechat mu právo, aby mlčel. Pokud s ním takto v kontaktu jsme, něco posílá do našeho života a pak můžeme plnit poslání být světlem pro druhé lidi.

Neviditelný Bůh v Duchu Svatém sestupuje do nás, lidských bytostí, a tím se ukazuje ostatním lidem – přes naše skutky, přes proměnu našeho života. Pokud se setkáváme jedni s druhými, zakoušíme setkání s Bohem.

Zapsala: M. Francová

ROZMNOŽENÍ ČASU

*Uviděl množství lidí
a bylo mu jich líto.*

Mluvil k nim

*o neodolatelné lásce Boží
Když se schylovalo k večeru
řekli jeho učedníci:*

*Pane, pošli tyto lidi pryč
je již pozdě*

a oni nemají čas.

Dejte jim tedy, řekl

dejte jim tedy svůj čas.

My sami nemáme čas, přiznali

a to, co máme, to málo

jak to má stačit zástupům?

Přesto byl mezi nimi jeden

*který měl ještě pět termínů
volných*

více ne, víc nic

jen jednu půl hodinu.

A Ježíš vzal pak s úsměvem

těch pět termínů, které měli

a obě čtvrt hodiny do rukou

pohlédl k nebi, modlil se

modlitbu díky a modlitbu chval.

Pak nechal rozdělit

drahocenný čas

z rukou svých učedníků

čekajícímu zástupu.

A hle:

To málo stačilo pro všechny

a naplnili dokonce

dvanact dní

tím, co zbylo.

A dále čteme, že užasli.

Viděli, že možné je u Boha

co není možné u lidí.

Lothar Zenetti

DŮLEŽITÉ INFORMACE

ÚŘEDNÍ HODINY O PRÁZDNINÁCH

Během prázdninových měsíců (července a srpna) jsou změněny úřední hodiny na Arciděkanství pardubickém následovně:

Pondělí - pátek (mimo čtvrtek) 09.00 - 11.00 14.00 - 16.00

PŘÍPRAVA NA KŘEST DOSPĚLÉHO

K přípravě na křest dospělého je možné se přihlásit do 31. srpna 2006 na faře. Vlastní příprava začne během měsíce září.

PŘÍPRAVA NA BIŘMOVÁNÍ

Příprava na biřmování začne v naší farnosti opět příští rok - září 2007.

PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ

HOJEŠÍN 20.5. – 21.5. 2006

(SETKÁNÍ RODIČŮ A DĚTÍ, KTERÉ SE PŘIPRAVOVALY NA 1. SV. PŘIJÍMÁNÍ)

dem mrazu... V první části odpoledního programu přišla na řadu výroba tabla s osobním vyznáním našich malých křesťanů, při kterém se zamýšleli, za co vše děkujeme Hospodinu a co znamená Jeho přítomnost v našich rodinách. Všechny ty dětské myšlenky jsou tak čisté a opravdové. Citujeme namátkou jen tři z nich: „Bůh nám dává svou lásku, abychom se měli rádi“, „Kamarádství, pomoc jeden druhému, společnou radost“, „Duch Svatý je náš přítel a pramen života“. *Koubovi*

Obava z letošního nevyzpytatelného počasí ovlivňovala před začátkem setkání každého z rodičů. Nevezme nás povodeň? Nepromokneme? Nezmrzne? Vybaveni svetry a pláštěnkami jsme ale nevěděli, že se za počasí na naše setkání přimlouvají samy Školské sestry sv. Františka v Hoješíně, takže Pán dal a tak, jak to v takovýchto případech bývá, naše starosti se bez mrknutí oka rozplynuly a slunce nám (30 dětem, 20 rodičům, 3 katechetkám, 2 kněžími) dodávalo energii do náročného sobotního programu. V seznamovací části jsme se přesvědčili, že nejen momentálně všichni táhneme za jeden provaz – vlastně stojíme na jednom provazu a že bez vzájemné pomoci se vítězství nedá dosáhnout. Děti ve velké opakovací hře očekávaly sladkou odměnu, zatímco nejen tatínci bloumali, jak a kam se odpoledne nepozorovaně vytratit na sledování přenosu hokejového přenosu Česko - Finsko. Plné kapsy bonbónů svědčily o tom, že naše děti (a s nimi samozřejmě i rodiče) se na slavnost prvního svatého přijímání důkladně připravily. Navíc si při hře procvičily nejen své znalosti, ale i své oči a orientaci v terénu klášterní zahrady. Krátkou „poobědovou“ procházkou vedenou naším otcem Antonínem k Sečské přehradě jsme se přesvědčili o kráse naší přírody, i když jsme museli hlavně hlídat naše robátka, z nichž některé už měla namířeno k procházce ve vodě teplé tak 10°C nad bo-

Další částí sobotního odpoledne byla křížová cesta rodičů.

Byli jsme rádi, že křížovou cestou rodičů můžeme poděkovat za své rodičovství a ve čtrnácti zastaveních se více zamyslet, jak svoje dítě vedeme, abychom nezapomínali při výchově na dary Ducha svatého.

Znovu jsme si uvědomili, že je potřeba milovat své dítě bezpodmínečnou láskou, přijmout dítě bezvýhradně. Důležité je vychovávat dítě vlastním příkladem a poznáním ceny našeho dítěte. Měli jsme možnost se i zamyslet se i nad nevhodnou láskou, nebo podsouváním představ rodičů dítěti.

Skrze křížovou cestu jsme pocítili radost, že jsme nástroji při plnění tohoto úkolu.

Němečkovi

(Pokračování na stránce 8)

PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ

(Pokračování ze stránky 7)

Děti si mezitím připravily scénku o marnotratném synu, snažily se poznat, komu v životě ublížily a připravovaly pro rodiče hostinu. Nejdůležitějším bodem byly jednotlivé prosby dětí o odpuštění svých rodičů.

Večer jsme měli táborák. Zatímco jsme opékali vuřty, katechetky s P. J. Čápem pro nás připravovali labyrint. Na trávník pomocí plánu přenesly Cestu lásky ke středu své osobnosti z francouzské katedrály Chartres. Děti byly šťastné, že mohou hledat cestičku. Dospěle to vybízelo k zamyšlení se nad sebou samým.

Druhý den jsme slavili společně s P. Jindrou mši sv., při které se intenzivněji probíraly určité statě. Velmi nás zaujalo symbolické smýšlení hříchů v úvodní části. Každý šel dopředu, kde mu kněz názorně polil ruce vodou ze džbánu.

Setkání bylo přínosem nejen pro rozšíření vědomostí, ale i pro sblížení rodin mezi sebou.

Sokolovi

Anonymní anketa:

Jaký užitek měl pro vás tento víkend a co vás oslovilo?

- = celá rodina pohromadě
- = sounáležitost s farním společenstvím
- = duchovní příprava ke smíření v rodině
- = křížová cesta za děti
- = prožití víkendu jen s jedním dítětem
- = zklidnění a zamyšlení se společně s dětmi nad tím,
- = co bychom mohli v naší rodině změnit
- = důležitost fungující a milující rodiny
- = sounáležitost s ostatními dětmi z křesťanských rodin
- = hledání a vyplňování opakovacích lístečků
- = labyrint

Chtěla bych poděkovat všem dětem, rodičům a prarodičům, kteří podpořili malování a misijní sbírku „Velikonoční pohledy“ v klášterním kostele. Všechny pohlednice byly „vydraženy“ za 1580 Kč a peníze byly poslány na misijní konto.

I. F.

PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ

PŘED DOVOLENOU

*Pane, Ty ses dovedl vydat až do konce svých sil
pro druhé,
když byl k tomu čas - ale Ty ses dovedl také
zastavit a odpočívat,
když k tomu byl čas.
Tys dovedl zavést své učedníky do ústraní, aby si
odpočinuli.
V mlčení, tichu a samotě jsi hledal odpočinek pro
sebe i pro druhé.*

*Máme před sebou dovolenou, Pane.
Pomoz nám Ty sám, abychom dokázali dobře
využít tohoto času svého odpočinku.
Příliš jsme zvykli žít stále v hluku a mezi
množstvím lidí.
Kempinky i všechna výletní místa bývají teď
přeplněny.
Na koupalištích, na plážích - tělo na těle.
I v přírodě nás ohlušují magnetofony, telefony...
Dovedeme urazit stovky, tisíce kilometrů,
abychom se mohli pochlubit, kde až jsme byli
a co všechno jsme viděli...
Rádi bychom strhli za několik dní své dovolené
všechno, co jsme nestačili udělat během
roku doma, na chatě, chtěli bychom se více
věnovat i svým oblíbeným "koníčkům"...*

*Chtěli bychom toho stihnout mnoho, Pane.
Pomoz nám nepodlehout tomuto pokušení!*

*Především dej, abychom Tě zkusili hledat,
objevovat, setkávat se s Tebou!
Potřebujeme ticho, abychom slyšeli Tvůj hlas,
Pane.*

*Ať dovedeme být vynalézaví, až budeme hledat
ticho samotu klid.*

*Ať se dovedeme ztišit někde v zapadlém koutě
lesa na rozkvetlé louce v podvečer
na břehu rybníka na vrcholu hor v opuštěném
kostelíku...!*

*Ať dovedeme být v tichu před Tebou a
naslouchat!*

*Ať dokážeme využít doby své dovolené k to-
mu, abychom tvář v tvář Tobě samému,
Pane, dovedli zvážit a hodnotit uplynulý rok svůj
život, svou práci, své jednání,
svůj vztah k nejbližším, k rodičům, k manželce,
manželovi,
dětem, přátelům, sourozencům...
svoji lásku k Tobě, sílu své víry, životnost své na-
děje a důvěry,
že Ty sám mi ukážeš mé prázdninové cesty...!*

OBČASNÍK PRO DUCHOVNÍ HUDBU Č. 34

Vážení čtenáři,
na tomto místě by dnes mělo být opět pokračování seriálu o historii varhan, jeho další díl – Německo. Jelikož je těsně před prázdninami a mezi jeho částmi by byl velký odstup, nabízím Vám dnes článek - výňatky z referátu prof. dr. A. Richenhagena – „Liturgická a neliturgická duchovní hudba“, který přednesl na mezinárodním sympoziu s tématem „Formazione del clero e dei religiosi alla musica sacra“ v Římě v listopadu 2005.

1. Obecná kritéria duchovní hudby. Duchovní hudba má být posvátná, to znamená, že má být darována a obětována Bohu, nesmí sloužit žádnému jinému účelu. Nemá více funkcí a je zcela jasně odlišná od hudby zábavné, popové, filmové, taneční, vojenské atd. Má být pravým uměním, které je konáno pro Krista, a které neustále usiluje o krásu a pravdivost. Duchovní hudba má být též univerzální.
2. Druhy duchovní hudby - Výše uvedeným kritériím odpovídá v nejvyšší míře gregoriánský chorál jako liturgický zpěv latinské církve. Vznikl jako zhudebnění modlitby, má všechny rysy pravého křesťanského umění, neboť nevydává svůj obsah vnějším vlivům.
3. Stará klasická duchovní vokální polyfonie, např. Palestrina, Victoria, Lasso je gregoriánskému chorálu velmi blízko, neboť má schopnost bez vedlejších efektů vyjádřit účast na posvátném dění a Božím slovu.
4. Umělecká duchovní hudba všech ostatních období až po dnešek může zvukovou řeč klasické polyfonie následovat. Má klást důraz na vokální složku a dodržování proporcí, tedy i časových, určených trváním jednotlivých liturgických úkonů.
5. Lidový duchovní zpěv – může sloužit stejnému účelu (v domácím jazyku). Svou přístupností posiluje u jednotlivých národů a skupin živou účast na modlitbě, vnímání Božího slova a přijímání svátostí. Jednoznačně se odlišuje svým textem i hudební formou od písně taneční, pracovní, karnevalové, posměšné, potulné, vojenské, milostné a dalších světských písní.

6. Instrumentální hudba má mít jasný hudební, textový či myšlenkový vztah k výše jmenovaným druhům duchovní hudby. Nejdůležitějším liturgickým nástrojem jsou píšťalové varhany – je-li duchovní zpěv kratší než liturgický úkon, doprovázený zpěvem, nastupuje varhaník, který může hudební myšlenku zpěvu vhodně podchytit a zpracovat, podle délky liturgického úkonu. Přednost má v tuto chvíli spíše improvizovaná část hudby (samozřejmě při patřičné umělecké zdatnosti varhaníka) před komponovanou skladbou, již nelze časově přizpůsobit. Ostatní instrumentální hudbu lze zařazovat pouze po zralé úvaze nad jejím charakterem.

Liturgická hudba se odlišuje od neliturgické tím, že je integrální součástí mše svaté ev. pobožnosti. Její texty jsou obsaženy v misálu nebo breviáři. Volně tvořené nebo k liturgii nepříslušející texty vyžadují pak od celebranta tichou či polohlasitou modlitbu příslušných textů. Kromě neproměnných částí liturgie – Ordinarium missae, se sem řadí i části proměnné, podle svátků – proprium a další části např. Graduale, Offertorium, též Magnificat aj. Příslušnost liturgické hudby je vymezena liturgickým kalendářem. Neliturgická duchovní hudba je v přísném smyslu ta, jejíž text není v den provádění obsažen v misálu či breviáři nebo zahrnuje mimoliturgické či nebiblické texty. I tato hudba však může být pokládána za křesťanskou, jestliže svým obsahem, zpracováním a užitím vede k vnější nebo vnitřní účasti na liturgii. Sem patří třeba i oratoria a kantáty, které mohou obsahovat větší úseky z bible, než umožňuje liturgie nebo mohou též čerpat z bohatství křesťanské literatury, (nebo např. i výtvarného umění-pozn. aut.).

(Zpracováno podle čas. Varhaník 2/2006)

Přeji Vám všem a též Chrámovému sboru a varhaníkům krásné léto, hodně příležitostí k obnovení sil a v Občasníku nashledanou v září.

Mgr. Jiří Kuchválek, regenschori

BOŽÍ TĚLO

V neděli 18. června 2006 se v kapli svatého Václava v Salesiánském středisku mládeže slavila přeložená slavnost Těla a Krve Páně, tzv. „Boží tělo“. Po řadě let v Pardubicích poprvé s eucharistickým průvodem na přilehlém hřišti v areálu střediska. S touto informací je spojeno několik pozoruhodných skutečností, které stojí za to zmínit.

Slavení Božího Těla v Pardubicích předcházela dlouhá a otevřená diskuse na jednání pastorační rady farnosti asi měsíc předem. Diskutovalo se o obnovení tradice eucharistického průvodu z kostela sv. Bartoloměje do kostela sv. Jana. Bylo zajímavé, že nejmladší přítomní se nebránili myšlence uskutečnit průvod tak, jak si to pamatují jen ti nejstarší z nás. Větší část rady byla pro jednodušší pojetí průvodu jako modlitby za město a jeho obyvatele. Někteří s průvodem vůbec nesouhlasili a dávali přednost jiným formám úcty k Eucharistii. Není důležité, kdo byl v jaké skupině. Nakonec se průvod konal jen u salesiánů na mši svaté vedené P. Jindřichem Čápem.

Průvodem končí celá slavnostní liturgie. První skutečnost, která mne zaujala, bylo to, že snad nikdo z kaple před průvodem ne-

odešel. Zúčastnili se děti, mládež a dospělí všech generací. Na hřišti stály dva oltáře, u každého se četlo evangelium a přímlyvy. Oproti dřívější tradici chyběla nebesa, květiny a hřmotná muzika, o to důstojnější byla atmosféra průvodu – důstojná a soustředěná. Také na ty „nejživější děti“ udělal takovýto kontakt s tajemstvím dojem.

Nejdůležitější však zůstává otázka po smyslu tohoto počinání. Nedalo mi, abych si nesesla k počítači. Do internetového vyhledávače jsem zadala slovo „procesí“. Objevilo se více než 61 tisíc odkazů na nejrůznější články o procesích. Trpělivě jsem jich prošla více než stovku. Základní definici procesí můžeme zkrátit na „průvod se společnými modlitbami a zpěvem, jehož účelem je děkování (chvála) Bohu nebo

prosby“.

V některých zemích se procesí např. se sochou Panny Marie nebo svatých konají velmi živě a s velkou výtvarnou výpravou (např. Španělsko nebo Malta, africké státy apod.). Předchůdcem křesťanských procesí je rituální obcházení nebo obtancovávání nějakého místa nebo také svatyně, které má svůj původ v magické představě, že průvodem dochází k magickému přenášení síly. Jím se má požehnat cíl průvodu a chránit před zlými vlivy. Tento smysl však křesťanská procesí nemají.

K současným procesím, zvláště eucharistickým, vybízel papež Jan Pavel II. i současný papež Benedikt XVI. Za všechna moudrá slova, která jsem na toto téma objevila, cituji Benedikta XVI., který při loňské slavnosti řekl: „Neseme Krista přítomného v podobě chleba do ulic našich měst. Svěťujeme tyto ulice, tyto domy – náš každodenní život – jeho dobrotě. Naše ulice jsou

Ježíšovy ulicemi! Naše domy jsou domy pro něj a s ním! Jeho přítomnost proniká náš každodenní život. V tomto gestu stavíme před jeho oči utrpení nemocných, osamělých mladých i starých, pokušení, strachy – celý náš život.

Procesí chce být velkým a veřejným požehnáním pro naše město: Kristus je - osobně – Božím požehnáním pro svět, paprsek jeho požehnání dopadá na nás na všechny.“

Náš, královéhradecký biskup, Dominik Duka OP, také vybízí k odvaze:

„Slavnost Těla a Krve Páně je ústřední tajemství naší víry a úzce souvisí s tajemstvím vtělení - Bůh se stal člověkem. Trojiční dogma klade na nás nároky v podobě otázky: Kdo je Bůh - Kdo je člověk. Dnešní vzorec otázky často zní: Co je Bůh - Co je člověk. Eucharistický průvod klade tuto současnou otázku a zve k hledání odpovědi po smyslu života, který překračuje. Vybízí k hle-

(Pokračování na stránce 12)

(Pokračování ze stránky 11)

dání odpovědi i náhodného diváka. Oba - jak věřící účastník, tak náhodný divák - tuto výzvu aktuálně potřebují.“

I když je slavnost Těla a Krve již za námi, Eucharistie nás provází neustále. A tak stojí za to si stále připomínat, že je nejen největším darem a zároveň tajemstvím naší víry, ale je také viditelným symbolem:

- jednoty církve – skrze ni se všichni spojujeme a ona z nás vytváří společenství
- oběti – zpřítomňuje Ježíšovu oběť za nás a zároveň nás vybízí k obětování sami sebe jako životou, svatou a Bohu milou obětí.
- odpuštění - Ježíšova oběť na kříži znamená smíření lidského pokolení s Bohem, Eucharistie tím vnáší do světa také smíření mezi lidmi.
- vztahu mezi Bohem a stvořením. Nekonečný a věčný Bůh je přítomen tím nehlubším a nejreal-

nějším myslitelným způsobem ve svátostných znameních chleba a vína. Veřejná účta projevovaná tajemství Eucharistie vyzdvihuje důležitost lidského jednání, které Bohu mohou sloužit k tomu, aby lidem udělil nezasloužený dar spásy.

- naděje - prostřednictvím svého utrpení a sobodného vydání se na smrt, se Ježíš stal chlebem pro nás všechny a tedy živou a očekávanou nadějí: On nás provází při všech utrpeních až do smrti.

Příležitost uvědomit si tyto skutečnosti v procesí, které k tomu přidává zážitek skutečnosti, že náš život je cestou k Bohu, na kterou jsou pozváni všichni kolem nás, budeme mít nejdříve za rok. Ztišit se a přemýšlet před vystavenou Eucharistií máme příležitost každé úterý mezi 19. a 20. hodinou v kostele sv. Bartoloměje, a bez výstavu během každého dne, kdy je otevřena předstíh kostela sv. Bartoloměje. Tyto příležitosti nám mohou být zdrojem netušených poznání a milostí.
Marie Zimmermannová

KRÁČENÍ

Kolik lidí umí kráčet? Kráčet není chvat a spěch, nýbrž klidný pohyb. Není to plížení, jde se neohroženě vpřed. Kráčejíci jde pružným krokem, nevěleče se. Volně vztyčen, neohnut. Nikoliv nejistě, nýbrž v pevném rytmu.

Řádná chůze je ušlechtilá věc. Volná, a přece plná dobré kázně. Lehká i silná, vzpřímená i schopná nést, poklidná, a přece plná síly, jež proniká vpřed. A podle toho, zda kráčí muž či žena, nabývá tato síla mužného nebo půvabného rázu; nese zevní břímě, anebo zase vnitřní svět jasného klidu.

A jak je krásné, když se to děje zbožně. Může se to stát přímo bohoslužbou. Už i jen jako pouhé kráčení před Bohem, vědomé a uctivé, jako když třeba někdo kráčí před chrámem, domem nejvyššího pána, a to zvláštním způsobem skutečně před jeho očima. Anebo když provázíme Boha, třeba když kráčíme v procesí - vzpomínáš na to neukázněné strkání, na to omrzelé vláčení se a zevlování při tak mnohém posvátném průvodě? Jak sváteční a radostné by bylo, kdyby všichni provázeli Pána ulicemi města nebo nivami, „jeho vlastnictvím“, a všichni by šli s modlícím se srdcem, muži kráčejíci statným krokem, ženy s mateřskou důstojností, dívky s čistým půvabem a radostí svého mládí, mládenci se zkrocenou silou ...

Tak by se mohl kající a prosebný průvod stát skutečnou modlitbou! Mohl by být ztělesněným vědomím viny a bídy, a přece být ovládán křes-

ťanskou důvěrou, která ví: Jako je v člověku síla, která vládne nad ostatními silami, totiž klidná, sama sebou jistá vůle, tak je také moc, která vládne nad vší bídou a vší vinou, totiž živý Bůh.

Což není kráčení výrazem urozenosti lidského bytí? Vzpřímená postava, která je svou paní, která sama sebe nese, klidná a jistá, ta zůstává jedinečnou výsadou člověka. Zpříma kráčet znamená být člověkem.

Ale my jsme více nežli jenom lidé. „Božského rodu jste“, praví Písmo. Z Boha znovu zrozeni k novému životu. Kristus žije v nás, a to obzvlášť hlubokým způsobem skrze Nejsvětější Svátost Oltářní; jeho Tělo bytuje v našem těle; jeho Krev koluje v naší krvi. Neboť řekl: „Kdo jí mé Tělo a pije mou Krev, ve mně přebývá a já v něm.“ Kristus roste v nás a my rosteme v Kristu, stále hlouběji dovnitř, naskrze a vzhůru do výše, dokud nedorosteme „plnosti věku Ježíše Krista“; dokud není „v nás utvořen“ a dokud všechno bytí a konání, „budťo že jíme nebo pijeme nebo cokoli činíme“, práce a hra i radost a slzy, dokud to všechno není jediným životem Kristovým.

Vědomí tohoto tajemství mohlo by nalézt velmi radostný a krásou proniklý výraz v řádné chůzi. Kráčení by mohlo být na hluboké podobenství slavně povýšeným naplněním přikázání: „Chod' přede mnou a buď dokonalý.“

Ale v prosté opravdovosti! Jen z pravdy, nikoli z ješitné vůle smí vzcházet jeho krása.

SKP-CEDR

organizační jednotka
občanského sdružení
SKP-CENTRUM

**SKP-CEDR
Jana Palacha 324
Pardubice 530 02**

**Zřizovatel chráněných dílen pro zaměstnávání zdravotně postižených,
a dílen pro pracovní a psychosociální rehabilitaci duševně nemocných**

vyhlašuje výběrové řízení na pracovní pozici

TRUHLÁŘ

v chráněné truhlářské dílně

Požadujeme :

- = praxe v oboru truhlářství - znalosti v nábytkovém a stavebním směru, dřevěných konstrukcí, orientace v nářezových plánech
- = spolehlivost, zodpovědnost, samostatnost
- = schopnost pracovat a jednat s lidmi se zdravotním handicapem
- = dobré komunikační dovednosti, pozitivní přístup
- = trestní bezúhonnost
- = výuční list v oboru
- = řidičské oprávnění sk. B
- = změřená pracovní schopnost

Nabízíme:

- = zaměstnání na HPP
- = nástup ihned

Příhlášky do výběrového řízení včetně životopisu posílejte do 15. července 2006 na adresu:

SKP-CEDR, Jan Liška, Jana Palacha 324, Pardubice 530 02

nebo mailem: liska@skp-cedr.cz

Kontaktní osoba : Jan Liška tel. 736 512 673, 464 646 372

Vybraní zájemci budou přizváni k přijímacímu pohovoru.

KALENDÁŘ

A K C E

Čt 29.6.	Slavnost sv. Petra a Pavla	kostel sv. Jana klášterní kostel (dětská) kostel sv. Jana	06:30 hod. 12:00 hod. 16:00 hod. 18:00 hod.
So 1.7.	Večeřadlo Panny Marie	kostel sv. Jana	po ranní mši sv.
St 5.7.	Slavnost sv. Cyrila a Metoděje	kostel sv. Jana kostel sv. Bartoloměje	06:30 hod. 09:00 hod. 18:00 hod.
Pá 7.7.	Zpovědní den	kostel sv. Bartoloměje	8 - 18 hod.
Čt 13.7.	Mše sv. v Domově důchodců	DD u kostelíčka	15:00 hod.
Po 17.7.	Přijímání intencí na měsíc srpen	fara	od 07:00 hod.
Čt 27.7.	Mše sv. v Domově důchodců	DD u kostelíčka	15:00 hod.
Čt 3.8.	Zpovědní den	kostel sv. Bartoloměje kostel sv. Jana	8 - 16 hod. 16 - 18 hod.
So 5.8.	Večeřadlo Panny Marie	kostel sv. Jana	po ranní mši sv.
Čt 10.8.	Mše sv. v Domově důchodců	DD u kostelíčka	15:00 hod.
Út 15.8.	Přijímání intencí na měsíc září	fara	od 07:00 hod.
Út 15.8.	Slavnost Nanebevzetí Panny Marie	kostel sv. Jana klášterní kostel kostel sv. Jana	06:30 hod. 16:00 hod. 18:00 hod.
So 19.8.	Diecézní pouť	Hora Matky Boží v Králíkách	10:30 hod.
Čt 24.8.	Svátek sv. Bartoloměje – poutní slavnost v Pardubicích (večerní bohoslužba u sv. Jana nebude)	kostel sv. Jana kostel sv. Bartoloměje	06:30 hod. 18:00 hod.
Čt 24.8.	Mše sv. v Domově důchodců	DD u kostelíčka	15:00 hod.
So 2.9.	Večeřadlo Panny Marie	kostel sv. Jana	po ranní mši sv.
	Kající bohoslužba pro děti a rodiče	kostel sv. Bartoloměje	17:00 hod.
Ne 3.9.	Bohoslužba pro děti	klášterní kostel	10:00 hod.
	Poutní mše svatá.	Kostel sv. Jiljí	17:00 hod.

Uzávěrka příštího čísla Farního zpravodaje bude 25. srpna, příští číslo vyjde 3. září 2006

OZNÁMENÍ

- = Po dobu prázdnin a v měsíci září nebudou polední mše svaté v kostele sv. Jana.
(první mše svatá bude v pondělí 2. října)
- = Po dobu prázdnin nebudou bohoslužby pro děti v klášterním kostele.
(první mše svatá bude v neděli 3. září)
- = Fotografie z různých farních akcí najdete na adrese www.farnost-pardubice.cz

BLAHOPŘEJEME

27. 7 .1966 * P. Tomáš Kvasnička
3. 7. Svátek sv. Tomáše, apoštola

Zpravodaj

Pardubických farností sv. Bartoloměje a sv. Václava
Vydává Řemeslnícký ústřední úřad v Pardubicích

Farní zpravodaj - nápady, návrhy, reakce
Antonín Forbelský, Kostelní 92, Pardubice 530 02
forbelsky@centrum.cz, www.farnost-pardubice.cz